

รายงานการประชุม
คณะกรรมการกำกับการดำเนินงานศูนย์ภูมิภาคอนุสัญญาบาเซล
ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 2
วันที่ 12 มีนาคม 2550 ณ กรุงเสียมราฐ ราชอาณาจักรกัมพูชา

สืบเนื่องจากกรมควบคุมมลพิษ ได้รับการประสานแจ้งจากศูนย์ภูมิภาคอนุสัญญาบาเซลสำหรับฝักอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี ณ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Basel Convention Regional Centre of Training and Technology Transfer for Southeast Asia: BCRC-SEA) ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2550 เชิญผู้แทนไทยเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการกำกับการดำเนินงานศูนย์ภูมิภาคอนุสัญญาบาเซลสำหรับฝักอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี ณ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Steering Committee of BCRC-SEA) ณ กรุงเสียมราฐ ราชอาณาจักรกัมพูชา ในวันที่ 12 มีนาคม 2550 โดยมีวาระสำคัญในการพิจารณาแผนธุรกิจของ BCRC-SEA ในปี 2007-2008 ซึ่งกรมควบคุมมลพิษจึงได้มอบให้นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย ในฐานะผู้แทนไทยในคณะกรรมการกำกับการดำเนินงาน BCRC-SEA ตามมติคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล ในการประชุมครั้งที่ 1/2549 เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2549¹ พร้อมด้วย นางสาวธีราพร วิริวุฒิกุล นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 7ว สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษเข้าร่วมการประชุมตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

บัดนี้การประชุมดังกล่าวแล้วเสร็จสรุปผลการประชุมได้ดังนี้

1. องค์กรประชุมและรูปแบบการประชุม

การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมครั้งที่ 2 ของคณะกรรมการกำกับการดำเนินงานศูนย์ภูมิภาคอนุสัญญาบาเซลสำหรับฝักอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี ณ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ผู้แทนจากราชอาณาจักรกัมพูชา ราชอาณาจักรไทย มาเลเซีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซล (SBC) องค์การอนามัยโลก (WHO) โครงการสิ่งแวดล้อมสหประชาชาติจากสำนักงานภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (UNEP/ROAP) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และเจ้าหน้าที่จากศูนย์ภูมิภาคอนุสัญญาบาเซลสำหรับฝักอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี ณ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมี Mr. Tjandra Setiadi ทำหน้าที่ประธานกรรมการ ทั้งนี้การประชุมเป็นรูปแบบเต็มคณะ (Plenary) เพื่อพิจารณาข้อคิดเห็นและหาข้อสรุปในแต่ละประเด็นร่วมกัน

¹ มติคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล ในการประชุมครั้งที่ 1/2549 เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2549 เลือกลงผู้แทนไทยในคณะกรรมการฯ ดังกล่าวและที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้ นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้แทนไทยเข้าร่วมในคณะกรรมการกำกับการดำเนินงาน BCRC-SEA โดยในการปฏิบัติงาน ผู้แทนต้องรับนโยบายจากคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลประกอบการนำเสนอทำที่ในการประชุมคณะกรรมการฯ และรายงานผลการประชุมต่อคณะอนุกรรมการฯ และคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

2. สาระสำคัญของการประชุม

2.1 การทบทวนผลการประชุมคณะกรรมการกำกับการดำเนินงาน BCRC-SEA ครั้งที่ 1

(1) Mr. Aboejoewono Aboeprajitno ผู้อำนวยการ BCRC-SEA ได้รายงานสรุปผลการประชุมครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2549 ณ กรุงจาการ์ตา สาธารณรัฐอินโดนีเซียว่า ในการประชุมมีผู้แทนจากราชอาณาจักรัมพูชา ราชอาณาจักรไทย สาธารณรัฐสิงคโปร์ มาเลเซีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซล (SBC) เข้าร่วมการประชุม และมีผู้แทนจากสำนักเลขาธิการอาเซียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสาธารณรัฐอินโดนีเซียเข้าร่วมสังเกตการณ์ โดยมีการพิจารณาเรื่องสำคัญ ได้แก่

(1.1) การจัดตั้งคณะกรรมการกำกับการดำเนินงาน BCRC-SEA ซึ่งมีวาระคราวละ 4 ปี และทำหน้าที่ให้คำปรึกษาการดำเนินงานของ BCRC-SEA รับรองและตรวจสอบแผนธุรกิจ

(1.2) กรอบการให้บริการของ BCRC-SEA ควรลดความซ้ำซ้อนในประเด็นสารเคมีและของเสียอันตราย และควรให้บริการครอบคลุมถึงประเทศที่ยังไม่ได้ลงนามหรือให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาบาเซลด้วย (ในภูมิภาค SEA คือสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและสหภาพพม่า)

(1.3) กลไกการประสานงาน กำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการฯ ปีละ 1 ครั้ง โดยกรรมการฯ ทุกท่านต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายการเข้าร่วมประชุมของตนเอง

(1.4) แผนธุรกิจของ BCRC-SEA ปี 2549-2553 ที่ประชุมเห็นชอบกับแผนธุรกิจที่ BCRC-SEA จัดทำขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 10 กิจกรรม อาทิ การจัดประชุมคณะกรรมการทุกปี การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องพิธีสารบาเซล การพัฒนาเว็บไซต์ของ BCRC-SEA การจัดทำทำเนียบของเสียอันตรายแห่งชาติ การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การจัดฝึกอบรมการลดการเกิดของเสียอันตราย การปฏิบัติตามอนุสัญญาบาเซล และการตรวจสอบของเสียอันตราย การสำรวจสาร POPs ที่เสื่อมสภาพ การศึกษา Clearing House อย่างไรก็ตาม แผนธุรกิจดังกล่าวนี้เป็น living document สามารถปรับปรุงแก้ไขได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการฯ ในการนี้ผู้แทน WHO ได้ตั้งข้อสังเกตเรื่องกรอบความตกลงของ BCRC-SEA ควรครอบคลุมประเด็นด้านนโยบายและกฎหมายเกี่ยวกับของเสียอันตรายด้วย และได้แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการริเริ่มงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี ญี่ปุ่น และมองโกเลีย โดยความร่วมมือระหว่าง WHO และ UNEP ภายใต้การริเริ่มดังกล่าวได้มีการจัดตั้งคณะทำงานขึ้น 6 สาขา ซึ่งรวมถึงคณะทำงานด้านขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายด้วย ดังนั้น BCRC-SEA จึงควรพิจารณาการดำเนินงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับคณะทำงานชุดดังกล่าว

(2) ที่ประชุมพิจารณาประเด็นข้อสังเกตของผู้แทน WHO แล้วเห็นด้วยที่ BCRC-SEA ควรร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงานระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยผู้แทน UNEP/ROAP ได้เสนอความร่วมมือกับ BCRC-SEA ในโครงการ Sky-Hole Patching ที่นอกจากจะติดตามการลักลอบขนย้ายสารเคมีที่มีผลกระทบต่อชั้นบรรยากาศโอโซนแล้วยังรวมถึงการติดตามการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายด้วย ซึ่ง BCRC-SEA รับที่จะขยายเครือข่ายความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงาน/โครงการต่าง ๆ ตามกำลังทรัพยากรที่มีอยู่

2.2 ผลการดำเนินงานตามแผนธุรกิจของ BCRC-SEA เมื่อปี 2549 และการพิจารณา
แผนงานในปี 2550 และ 2551

(1) ผอ. BCRC-SEA ได้นำเสนอเกี่ยวกับการดำเนินงานที่ผ่านมาซึ่งสรุปได้ดังนี้

(1.1) ผลการดำเนินงานตามแผนธุรกิจของ BCRC-SEA เมื่อปี 2549 และ
แผนงานในปี 2550 และ 2551

(1.1.1) การเสริมสร้างขีดความสามารถ ได้แก่ การพัฒนาและบำรุง
รักษาเว็บไซต์ การฝึกอบรมพื้นฐานให้แก่บุคลากร BCRC-SEA และการเดินทางเข้าพบหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องของภาคีในภูมิภาค ตามบทบาทหน้าที่ในแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ปรีกษาหารือ และสร้างความ
ตระหนักเกี่ยวกับอนุสัญญาบาเซลและการดำเนินงาน BCRC-SEA

(1.1.2) พันธกรณีการปฏิบัติตามอนุสัญญาบาเซล ได้แก่ การจัดประชุม
คณะกรรมการฯ ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 27-28 กุมภาพันธ์ 2549 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องพิธีสาร เมื่อ
วันที่ 15-18 พฤษภาคม 2549 การให้คำปรึกษาแก่ภาคีในการจัดทำทำเนียบของเสียอันตรายแห่งชาติ ระหว่าง
เดือนกรกฎาคม 2549 – มิถุนายน 2551 และการดำเนินโครงการจัดทำระบบการรวบรวมซาก
โทรศัพท์เคลื่อนที่ ระยะที่ 1 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2549 – กุมภาพันธ์ 2550 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรื่องการจัดการวัสดุที่มีแอสเบสตอสในองค์ประกอบอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อเดือนธันวาคม 2549
การฝึกอบรมผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายในการจัดการของเสียอันตรายและการปฏิบัติ
ตามอนุสัญญาบาเซล เป็นประจำทุกปี โดยเริ่มในช่วงต้นปี 2550 การฝึกอบรมเรื่อง การลดการเกิดของ
เสียอันตรายและการประเมินเทคโนโลยี ระหว่างเดือนมกราคม -มิถุนายน 2550 การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่
ศุลกากรในการตรวจสอบของเสียอันตราย เป็นประจำทุกปี โดยเริ่มในช่วงต้นปี 2550 การให้คำปรึกษาใน
การสำรวจสาร POPs ที่หมอดอายุการใช้งานและเทคโนโลยีการกำจัดทำลาย ระหว่างเดือนกรกฎาคม
2549 – ธันวาคม 2552 และการดำเนินโครงการ Clearing House Development Study เพื่อการ
แลกเปลี่ยนของเสียระหว่างกัน ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2552

(1.1.3) การจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การ
จัดทำแนวทางวิชาการในการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ข้อมูลและสร้างความ
ตระหนักในจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ (ดำเนินการแล้วเสร็จ) การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคเรื่อง
การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ระหว่างวันที่ 13-16 มิถุนายน 2550 เพื่อฝึกอบรม
แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ปรีกษาหารือ และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์

(1.2) การประเมินสมรรถนะของ BCRC-SEA ใน 4 ด้าน ต่อไปนี้

(1.2.1) ด้านโครงสร้างองค์กร BCRC-SEA เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้น
ภายใต้รัฐบาลอินโดนีเซีย โดยกระทรวงสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความตกลงระหว่างรัฐบาลอินโดนีเซียกับ
SBC ต่อมารัฐบาลอินโดนีเซียได้สรรหาผู้อำนวยการเพื่อบริหารงาน BCRC-SEA ซึ่งประกอบด้วย ที่
ปรึกษาด้านวิชาการอาวุโส เลขานุการ และผู้จัดการการเงินและสารัตถะ รวมทั้งมีคณะกรรมการฯ ที่ให้
คำปรึกษาการดำเนินงาน รับรองและตรวจสอบแผนธุรกิจ

(1.2.2) ด้านบุคลากร BCRC-SEA มีบุคลากร 4 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการ
ที่ปรึกษาด้านวิชาการอาวุโส เลขานุการ และผู้จัดการการเงินและสารัตถะ ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าขณะนี้

จำนวนบุคลากรยังพอเพียง แต่เมื่อไรที่เริ่มดำเนินการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอนุสัญญาบาเซลที่
ต้องดำเนินการเป็นประจำทุกปี ตามที่กำหนดในแผนธุรกิจแล้ว BCRC-SEA จำเป็นต้องเพิ่มบุคลากรอีก 1 คน
เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(1.2.3) ด้านการเงิน ในปี 2006 BCRC-SEA ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลอินโดนีเซีย เป็นเงิน 648,000,000 รูเปีย และได้รับเงินสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องพิธีสาร เรื่องขยะอิเล็กทรอนิกส์ การจัดทำเว็บไซต์ ฯลฯ เป็นเงิน 154,055 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ได้ใช้จ่ายเป็นค่าบุคลากร ค่าเดินทาง ค่าบริหารงาน BCRC-SEA เป็นเงิน 648,000,000 รูเปีย และเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นเงิน 117,056 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ โดยมียอดคงเหลือ เป็นเงิน 37,010 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ

(1.2.4) ด้านบทบาทหน้าที่หลัก ซึ่งประกอบด้วย การฝึกอบรม การถ่ายทอดเทคโนโลยี ระบบข้อมูลข่าวสาร การให้คำปรึกษา และการเสริมสร้างความตระหนัก ทั้งนี้การดำเนินงานที่ผ่านมาในปี 2006 และแผนที่จะดำเนินงานในปี 2007 และ 2008 สรุปได้ดังนี้

- การฝึกอบรม ได้แก่ การจัดฝึกอบรมในการลดการเกิดของเสียอันตรายและการประเมินเทคโนโลยี โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือหน่วยงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และกำหนดจะในช่วงต้นปี 2007 ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดทำข้อเสนอโครงการ ดังนั้นอาจต้องเลื่อนการจัดออกไปในช่วงปลายปี 2007 หรือต้นปี 2008 และการจัดฝึกอบรมการตรวจสอบของเสียอันตราย โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือเจ้าหน้าที่ศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีกำหนดจะจัดทุกปี ซึ่งจะเริ่มในปี 2007

- การถ่ายทอดเทคโนโลยี ได้แก่ การจัดฝึกอบรมในการลดการเกิดของเสียอันตรายและการประเมินเทคโนโลยีนั้น จำเป็นต้องมีการประเมินเบื้องต้นเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่สุดและทรัพยากรที่มีอยู่ในภูมิภาคก่อนการออกแบบเนื้อหาการฝึกอบรม จึงต้องเลื่อนจากกำหนดการเดิมออกไปก่อน

- การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ในปี 2006 ได้พัฒนาเว็บไซต์ที่มีอยู่เดิม ขณะนี้การออกแบบและรวบรวมเนื้อหาข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์แล้วและอยู่ระหว่างการทดสอบระบบ ซึ่งคาดว่าจะเริ่มใช้งานได้ในเดือนเมษายน 2007 นี้

- การให้คำปรึกษา ได้แก่ กิจกรรมการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อจัดทำทำเนียบของเสียอันตรายแห่งชาติ ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2006 จนถึงเดือนมิถุนายน 2008 ซึ่งประสบปัญหาด้านการเงินและความร่วมมือจากประเทศนำร่องประเทศแรกในการสาธิตการจัดทำทำเนียบอย่างต่อเนื่อง และโครงการจัดทำระบบการรวบรวมซากโทรศัพท์เคลื่อนที่ในมาเลเซีย สิงคโปร์และไทย เริ่มดำเนินการเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2006 และโครงการระยะแรกควรแล้วเสร็จเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2007 ที่ผ่านมา แต่ขณะนี้ไม่มีการระบุบทบาทความเกี่ยวข้องที่ชัดเจนของ BCRC-SEA ในโครงการดังกล่าว

- การเสริมสร้างความตระหนัก ได้แก่ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องพิธีสาร และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดการวัสดุที่มีแอสเบสตอสในองค์ประกอบอย่างเป็นทางการแล้วเสร็จเมื่อเดือนพฤษภาคม และธันวาคม 2549 ตามลำดับ โดย BCRC-SEA ได้รับผลตอบแทนที่ดีต่อผลที่ได้รับจากการประชุมเรื่องพิธีสาร และเรื่องแอส

เบสตอสนี้ไม่ได้รวมอยู่ในแผนธุรกิจตั้งแต่แรก แต่ได้รับมอบหมายจาก UNEP-DMB โดยความร่วมมือจาก ILO

(1.3) กิจกรรมอื่น ๆ ได้แก่ การสร้างเครือข่ายระดับภูมิภาค โดยได้ดำเนินบทบาทในฐานะทรัพยากรบุคคลและเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการและการประชุมต่าง ๆ ที่จัดโดยกระทรวงสิ่งแวดล้อม อินโดนีเซีย SBC UNIDO UNEP และ WHO/FAO อาทิ การประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคเรื่อง การจัดการของเสียอันตรายจากสถานบริการสาธารณสุขที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การประชุมเชิงปฏิบัติการแห่งชาติเรื่อง การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ในอินโดนีเซีย ฯลฯ การสนับสนุนจากผู้เกี่ยวข้อง ในปี 2550 BCRC-SEA ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลอินโดนีเซีย เป็นเงิน 950,000,000 รูเปีย หรือคิดเป็น 150,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ และค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ 2 ทั้งหมดจากรัฐบาลกัมพูชา รวมทั้งได้รับการสนับสนุนในการดำเนินงานตามแผนปี 2007 เกี่ยวกับการจัดทำแนวทางวิชาการในการจัดการของเสียปรอท และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง กลยุทธ์การระดมทรัพยากร

(2) ที่ประชุมได้พิจารณาผลการดำเนินงานและแผนงานในปี 2550 และ 2551 ที่ ผอ. BCRC-SEA เสนอแล้วมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

(2.1) ผู้แทนไทยเสนอว่าในกิจกรรมการจัดฝึกอบรมการลดการเกิดของเสียและการประเมินเทคโนโลยี ควรพิจารณากลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย ไม่ควรจำกัดอยู่แค่เฉพาะหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น

(2.2) ผู้แทนกัมพูชาได้ร้องขอ SBC ให้จัดหาทุนสนับสนุนให้ผู้แทนประเทศที่มีใช้ภาคี ซึ่งได้แก่ ลาวและพม่า ได้มีโอกาสเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการกำกับการดำเนินงาน BCRC-SEA ด้วย และขอให้ SBC ช่วยเหลือข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นทางการเงินในการดำเนินงาน BCRC-SEA ซึ่งผู้แทน SBC ได้ชี้แจงว่าตามที่การดำเนินกิจกรรมของ BCRC-SEA ประสบปัญหาด้านการเงิน ดังนั้นจึงเป็นความคิดที่ดีที่กิจกรรมต่าง ๆ ควรจัดในลักษณะ back to back ซึ่งจะช่วยให้ในการประหยัดงบประมาณได้ ส่วนการเชิญประเทศที่มีใช้ภาคีเข้าร่วมกิจกรรมของ BCRC-SEA ขึ้นกับงบประมาณที่มี หากเพียงพอก็สามารถทำได้ นอกจากนี้ BCRC-SEA ได้รับการสนับสนุนให้ดำเนินการระดมทุนจากแหล่งอื่น โดยไม่ขึ้นกับงบประมาณจาก SBC เท่านั้น

(2.3) ผู้แทนอินโดนีเซีย ได้สอบถามเกี่ยวกับบทบาทของ BCRC-SEA ในโครงการจัดการซากโทรศัพท์เคลื่อนที่ของ DOWA และปัญหาอุปสรรคของ BCRC-SEA นอกเหนือจากจากเรื่องงบประมาณ ซึ่ง SBC ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาของโครงการ DOWA ว่าในบันทึกความเข้าใจระบุมบทบาทของ BCRC-SEA ไว้คือ การให้ความช่วยเหลือ DOWA ในการประสานกับประเทศภาคีในการดำเนินโครงการเท่านั้น นอกจากนี้ ผู้แทนไทยได้รายงานความคืบหน้าของโครงการ DOWA ในส่วนที่เกี่ยวข้องให้ที่ประชุมทราบว่า คณะทำงานจาก DOWA ได้เดินทางมาสำรวจข้อมูลและเข้าพบหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่ปลายเดือนมกราคม 2550 ซึ่งคณะทำงานจาก DOWA จะจัดส่งผลการสำรวจข้อมูลให้กับกรมควบคุมมลพิษต่อไป แต่ขณะนี้ยังไม่ได้รับรายงานใด ๆ อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวว่าจากการเข้าพบผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม (FTI) พบว่าในประเทศไทยจะไม่มีซากโทรศัพท์เคลื่อนที่เกิดขึ้น เนื่องจากเมื่อซาก

โทรศัพท์เคลื่อนที่ตกรุ่นจะถูกขายทอดตลาดเป็นสินค้ามือสอง และถูกส่งออกไปขายเป็นสินค้ามือสามและสี่ในประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ กัมพูชา เวียดนาม ดังนั้นหากจะดำเนินโครงการในระยะที่สองต่อไป ปัจจัยที่สำคัญคือการเลือกประเทศที่เหมาะสมที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อจัดทำระบบการรวบรวมและจัดการซากโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(2.4) ผู้แทน UNEP/ROAP ได้เสนอการให้ความร่วมมือแก่ BCRC-SEA ในกิจกรรมการจัดฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่บุคลากรซึ่งระบุในแผนธุรกิจ เนื่องจาก UNEP/ROAP มีประสบการณ์การจัดฝึกอบรมบุคลากรมาก่อน

(2.5) ผู้แทน BCRC-SEA ได้ขอให้ SBC อธิบายเกี่ยวกับฐานะของ BCRC Asia & Pacific ณ กรุงปักกิ่ง และ BCRC-SEA เนื่องจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ถือเป็นส่วนหนึ่งของภูมิภาคเอเชีย แต่ไม่มีความชัดเจนว่า BCRC-SEA เป็นส่วนหนึ่งของ BCRC Asia & Pacific หรือไม่ ซึ่งผู้แทน SBC ได้ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่า กรอบความตกลงในการจัดตั้ง BCRC-SEA นั้นชัดเจนว่าต้องให้บริหารครอบคลุมทั้ง 10 ประเทศ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในขณะที่ BCRC Asia & Pacific ได้รับการคาดหมายว่าจะจัดตั้งขึ้นใน ฐานะศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซลสำหรับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Basel Convention Coordinating Center for Asia & Pacific) แต่เนื่องจากขณะนี้กรอบความตกลงในการจัดตั้งศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซลดังกล่าวกับประเทศเจ้าภาพยังไม่ได้ข้อสรุป ทำให้สถานภาพยังไม่ชัดเจน

(2.6) ผู้แทน BCRC-SEA ได้ขอให้ที่ประชุมพิจารณาเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder's satisfaction criteria) ต่อการดำเนินงานของ BCRC-SEA และระดับความพึงพอใจในปัจจุบัน ซึ่งประธานคณะกรรมการฯ ได้กล่าวเสริมว่าถึงแม้ว่าผู้แทน SBC ได้แสดงความพึงพอใจในสมรรถนะของ BCRC-SEA ในปัจจุบันแล้ว แต่ผู้แทน BCRC-SEA ต้องการกำหนดเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องที่ชัดเจน เพื่อให้การประเมินระดับความพึงพอใจได้อย่างตรงเป้าประสงค์มากยิ่งขึ้น ในการนี้ ผู้แทนอินโดนีเซียได้สอบถามว่ามีแนวทางเกี่ยวข้องกับการประเมินสมรรถนะของ BCRC ที่ SBC ได้จัดทำขึ้นหรือไม่ ซึ่งผู้แทน SBC ได้ชี้แจงว่าขณะนี้ยังไม่มีเกณฑ์ดังกล่าว แต่เนื่องจากในระหว่างการประชุม COP8 ณ กรุงไนโรบี ที่ผ่านมา ได้มีการหารือกันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการสนับสนุนทุนกับสมรรถนะของ BCRC และอาจมีการจัดทำเกณฑ์ดังกล่าวขึ้นภายในปีนี้ จึงเสนอแนะ ผอ. BCRC-SEA จัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับเกณฑ์ดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ผู้แทนอินโดนีเซียได้เสนอให้ BCRC-SEA ดำเนินการประเมินความพึงพอใจโดยส่งแบบสอบถามให้ภาคีตอบและรายงานผลในการประชุมครั้งต่อไป ในขณะที่ผู้แทนกัมพูชามีความเห็นว่าการจัดทำเกณฑ์ไม่ใช่เฉพาะแต่ BCRC-SEA เท่านั้นแต่ควรเป็น BCRC ทั้งหมดร่วมกันจัดทำขึ้น มิฉะนั้นเป็นการไม่ยุติธรรมต่อ BCRC-SEA ที่ถูกกดดันมากเกินไปให้ต้องพัฒนาเกณฑ์ขึ้นเองลำพัง สำหรับประเด็นนี้ SBC ควรเสนอให้ที่ประชุม COP ครั้งต่อไปพิจารณา เกณฑ์การประเมินสมรรถนะของ BCRC ควรรวมถึงความยั่งยืนในระยะยาวด้วย โดยขึ้นกับ SBC ให้น้อยที่สุด และควรมีแผนงานความยั่งยืนควบคู่ไปด้วย ดังนั้นคณะกรรมการฯ ควรให้คำแนะนำแก่ BCRC-SEA จะทำให้เกิดความยั่งยืนได้อย่างไร เพื่อไม่ให้เดินตามรอยความผิดพลาดของ BCRC อื่น ๆ ใด ๆ ก็ตาม ผอ. BCRC-SEA ยอมรับข้อเสนอในการพัฒนาเกณฑ์การประเมินสมรรถนะ BCRC และหวังว่างานของ BCRC-SEA จะเป็นประโยชน์ต่อ BCRC อื่น ๆ ด้วย

(2.7) ในประเด็นเกี่ยวกับความยั่งยืนของ BCRC ผู้แทนมาเลเซีย ได้เสนอให้ที่ประชุมควรกำหนดและระดมสมองว่าทรัพยากรอะไรบ้างที่จำเป็นในการดำเนินงานเรื่องดังกล่าว ซึ่งผู้แทน WHO ได้แสดงความปรารถนาให้ BCRC มีบทบาทสำคัญในท่ามกลางองค์กรระดับภูมิภาคอื่นๆ โดย BCRC-SEA ต้องร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสำนักเลขาธิการอาเซียน เพื่อเชื่อมโยงและเข้าไปมีบทบาทในกิจกรรมการจัดฝึกอบรมต่าง ๆ ของอาเซียนต่อไป ทั้งนี้ผู้แทนอินโดนีเซียได้สอบถามว่า BCRC-SEA จะเป็นหน่วยงานอิสระอย่างแท้จริงได้อย่างไร เนื่องจากขณะนี้รัฐบาลอินโดนีเซียให้เงินสนับสนุนให้กับ BCRC-SEA แต่หากหยุดการสนับสนุนเมื่อไร BCRC-SEA จะอยู่รอดได้อย่างไร ซึ่งผู้แทน SBC ได้ชี้แจงประเด็นดังกล่าวว่า ตามข้อ 14 ของอนุสัญญาบาเซลแล้ว เป็นพันธกรณีของภาคีในการสนับสนุน BCRC และเป็นความจริงที่ว่าปัจจุบันประเทศพัฒนาแล้วให้ทุนสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาลดน้อยลง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ เช่น จากสถานภาพที่พัฒนาน้อย เป็นพัฒนาแล้ว เป็นต้น ดังนั้น BCRC จึงควรพยายามพัฒนาการใช้ประโยชน์ผู้เชี่ยวชาญร่วมกัน (pool of experts) ระหว่างภูมิภาค รวมทั้งได้กล่าวเน้นว่าตามกรอบความตกลงในการจัดตั้ง BCRC-SEA รัฐบาลอินโดนีเซียต้องให้การสนับสนุน BCRC-SEA トラบเท่าที่ BCRC-SEA ยังตั้งอยู่ ณ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในการนี้ประธานคณะกรรมการฯ สรุปว่าการให้ประเทศสมาชิกทั้งหมดสนับสนุนแผนงานการฝึกอบรมของ BCRC-SEA ต้องการแผนงานละเอียด ซึ่งขอให้ BCRC-SEA พิจารณาประเด็นในการกำหนดเกณฑ์ประเมินสมรรถนะ BCRC ที่จะจัดทำขึ้นด้วย

2.3 เรื่องอื่น ๆ

(1) สืบเนื่องจากมติการประชุมครั้งที่ 1 คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบข้อเสนอของ ผอ. BCRC-SEA เกี่ยวกับการกำหนดองค์ประชุมอย่างน้อยต้องมีกรรมการฯ เข้ากับร่วมประชุมอย่างน้อย 3 คน

(2) ผู้แทนกัมพูชามีข้อคิดเห็นว่าคณะกรรมการฯ ควรจัดประชุมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ต่อเนื่องหรือ back to back กับวาระการประชุมอื่น ๆ โดยผู้แทนอินโดนีเซีย เวียดนาม และไทยเห็นด้วยกับข้อคิดเห็นดังกล่าว โดยผู้แทนไทยได้เสริมว่าเนื่องจาก BCRC-SEA เพิ่งจัดตั้งขึ้นจึงจำเป็นที่คณะกรรมการฯ ควรจัดประชุมเป็นประจำทุกปี เพื่อติดตามการดำเนินงานและพิจารณาหนทางในการสนับสนุนให้ BCRC-SEA สามารถดำเนินงานได้อย่างยั่งยืน ซึ่งมาเลเซียได้สนับสนุนข้อเสนอของไทย ทั้งนี้อินโดนีเซียได้ยื่นข้อเสนอให้จัดการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งต่อไปต่อจากการประชุม COP9

(3) ผู้เชี่ยวชาญของ BCRC-SEA ได้สรุปผลการปรับปรุงแผนงานในปี 2007 และ 2008 ของ BCRC-SEA ว่าที่ประชุมเห็นชอบในหลักการการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแผน โดยมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอให้เพิ่มเติมกิจกรรมต่อไปนี้

(3.1) จัดทำเกณฑ์การประเมินสมรรถนะของ BCRC ให้แล้วเสร็จใน 1 ปี

(3.2) ประสานความร่วมมือในลักษณะเครือข่าย/หุ้นส่วนความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคต่าง ๆ อาทิ อาเซียน WHO WCO RILO ฯลฯ

(3.3) พัฒนารฐานข้อมูลแหล่งทุนและผู้เชี่ยวชาญของ BCRC-SEA

(3.4) ศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นเพื่อจัดทำแผนฝึกอบรมระดับภูมิภาคที่ยั่งยืน

(3.5) จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง กลยุทธ์ในการระดมทรัพยากร

(3.6) ดำเนินโครงการจัดการของเสียแอสเบสตอสและปรอท